

Lag Ba'omer/Bechukosai:

Who needs material rewards when Moshiach comes?

By: Rabbi Levi Y. Garelik

Also:

1. Are we supposed to be doing Mitzvos because of the rewards?
2. Are you allowed to do Mitzvos because of the rewards?
3. Are rewards in Torah an incentive?
4. Why does the Torah mention rewards anyway?
5. What are the rewards when Moshiach comes? Are they material or spiritual?
6. Why are these rewards discussed in parshas Bechukosai?
7. How is this explained in Pirkei Avos?
8. How does Rabbi Shimon bar Yochai explain all of this in the Zohar?
9. Why does it take so long for something to grow?
10. Why in Gan Eden as soon as they planted it grew?
11. What are the two levels of “engraving”?
12. What is the level of a Jewish Neshama (soul)?
13. Why did the Rebbe initiate the concept of “going out to the “street” and get a Yid to do a Mitzvah”?
14. When one had a negative situation (health, livelihood etc.) the Rebbe would instruct to check the Mezuzos or Tefillin. What is the connection?
15. What did the Previous Rebbe comment to the young men that went on “Merkos Shlichus”?
16. What did the Rebbe write to my mother when she thought she “failed”?

Based on Likutei Sichos Vol. 37 pages 79-84 and others

* * *

מיוסד על לקוטי שיחות חלק לז ע' 79-84 ועוד

המקורות:

1. **בחוקותי כו, ג:** אם בחוקותי תלכו, ואת מצוותי תשמרו ועשיתם אותם. **פסוק ד:** ונתתי גשמיכם בעתם, ונתנה הארץ יבולה produce ועץ השדה יתן פריו.

2. רש"י: אם בחוקותי תלכו – שתהיו עמלים בתורה.

3. **רש"י: ועץ השדה –** הן אילני סרק, fruitless trees barren trees **ועתידין לעשות פירות.**

4. **תורת כוהנים כאן מביא ג' פרטים:**

א. ונתנה הארץ יבולה - לא כדרך שהיא עושה עכשיו, אלא כדרך שעושה בימי אדם הראשון. ומנין שהארץ עתידה להיות נזרעת ועושה פירות בן יומה? תלמוד לומר [כמה פסוקים]...

ב. ועץ השדה יתן פריו - לא כדרך שהוא עושה עכשיו אלא כדרך שעשתה בימי אדם הראשון... בו ביום שהוא נטוע בו ביום עושה פירות.

ג. מנין שהעץ עתיד להיות נאכל? תלמוד לומר [בראשית א, יא] "עץ פרי" ... אלא מה פרי נאכל אף עץ נאכל, ומנין שאף אילני סרק עתידים לעשות פירות? תלמוד לומר ועץ השדה יתן פריו.

5. **כתובות קיא, ב:** ... עתידה ארץ ישראל שתוציא גלוסקאות וכלי מילת [רש"י פת אפוי' וכתונת פסים] וכו'

6. **סיום הרמב"ם:** ובאותו הזמן לא יהי' שם, לא רעב ולא מלחמה, ולא קנאה jealousy ותחרות, שהטובה תהי' מושפעת הרבה prosperity will be abundant, וכל המעדנים מצויין כעפר, ולא יהי' עסק pursuit כל העולם אלא לדעת את ה' בלבד. ולפיכך יהיו ישראל חכמים גדולים, ויודעים דברים הסתומים, וישיגו דעת בוראם they will grasp the knowledge of their creator כפי כח האדם, שנאמר כי מלאה הארץ דיעה את ה' כמים לים מכסים.

* * *

נשאלת השאלה:

היהודים יהיו במצב כ"כ עלה למה יהי' צורך בייעודים גשמיים?
ולמה התורה מאריכה בזה? מספיק רק לומר שהכל יהי' מוכן?
אדרבה!

אם ישנם ייעודים, הייעודים היו צריכים להיות ייעודים רוחניים!

7. אבות פרק ו' משנה א: .. כל העוסק בתורה לשמה זוכה לדברים הרבה, ולא עוד, אלא שכל העולם כולו כדאי הוא לו, נקרא רע, אהוב, אוהב את המקום, אוהב את הבריות, משמח את המקום, משמח את הבריות, ומלבשתו ענוה ויראה, ומכשרתו להיות צדיק, חסיד... ולכן נשאלת השאלה: למה התורה מאריכה בייעודים גשמיים!?

* * *

יש מפרשים - שאולי יכולים לתרץ -

בהקדים עוד שאלה: הבה נדבר על ענין השכר – האם יהודי צריך, או מותר, לעבוד את ה' על מנת לקבל שכר?

ויובן בהקדם משהו שנראה כסתירה –

8. פרקי אבות פרק א משנה ג: אנטיגנוס איש סוכו קיבל משמעון הצדיק, הוא הי' אומר, אל תהיו כעבדים המשמשין את הרב על מנת לקבל פרס, אלא הוו כעבדים המשמשין את הרב שלא על מנת לקבל פרס...

אבל בגמרא ורמב"ם לכאוו' משמע להיפך:

9. פסחים נ, ב: דאמר רב יהודה אמר רב לעולם יעסוק אדם בתורה ומצוות אף על פי שלא לשמה שמתוך שלא לשמה בא לשמה.

10. רמב"ם פירוש המשניות סנהדרין הקדמה לפרק י: ... נניח שנער צעיר הוכנס אצל מחנך ללמדו התורה, וזה טובה גדולה לו בגלל מה שיגיע אליו מן השלימות, אלא שהוא מחמת גילו הצעיר וחוסר דעתו לא יבין ערך value, preciousness אותו הטוב ולא מה שיביא nuts לו מן השלימות... יאמר לו המלמד, למד, ואתן לך אגוזים או תאנים, או אתן לך חתיכת סוכר, ואז ילמד וישתדל לא לעצם הלימוד לפי שאינו יודע לזה ערך אלא כדי להשיג אותו האוכל, ואכילת אותו מאכל אצלו

יותר חשוב מן הלימוד, ויותר טוב בלי ספק... וכאשר גדל... משדלים
persuade אותנו... אקנה לך נעליים נאים או בגד... וזהו אצל חכמים שלא
לשמה...

והביאור הפשוט הוא:

ישנה תחילת העבודה וסוף העבודה, ותורה על הרוב תדבר. ולכן, בתחילת העבודה
יכולים לעשות שלא לשמה, ולבסוף, ה"לשמה" כבר תבוא.
וגם לע"ל יהי' כך.

ועפ"ז מובן למה כתובים הייעודים הגשמיים. כי הכוונה בפסוקים אלה הוא לתחילת
העבודה.

* * *

אבל לכאן אי אפשר לתרץ כן מפני ג' טעמים:

א. כי התורה היא לכל היהודים גם הצדיקים, ועל פי ביאור הנ"ל נראה שכל הפסוקים
האלה אינם לצדיקים!...

ב. ובפרט שכאן מדובר "שתהיו עמלים"...

ג. ובפרט "בחוקותי" היינו שהתורה נהי' חקוקה, עבודה "לשמה".

והייעודים הם גשמיים, והם לא צריכים את זה.....

ולכן מוכרחים לומר **הסבר אחר** בנוגע למה התורה מאריכה בנוגע לייעודים הגשמיים.

* * *

ויובן בהקדם שאלה כללית:

למה בגן עדן או כשמישיח יבא הי' הכל מוכן מיד?! האם זה הי' נס? ולמה הקב"ה שינה
את זה?! ולמה יביא את זה חזרה?!
מוכרח לומר שמשוהו קרה אז, או כשמישיח יבא קורה משהו מיוחד.

* * *

ויובן בהקדם משל, ענין המובא הרבה בחסידות:

לאדם ישנו גוף, הגוף נחלק לכמה חלקים: ראש, גוף, רגלים, ולכן א' מהם **כוחות** מיוחדים
שאינם באחרים. ויש גם ענין **החיות** והוא בשוה לכולם.

11. ספר המאמרים ת"ש, מאמר דיבור המתחיל אשרינו, ע' 31:

...באור וחיות הנפש המחי' את הגוף, הרי יש ב' בחי' ומדריגות:

הא' - הוא החיות כללי שלמעלה עדיין מההתחלקות לכוחות

פרטים, division, branching out, דחיות זה מחי' את כל הגוף בהשוואה,

ואיין בו התחלקות דראש ורגל, שמחי' את הרגל כמו שמחי' את הראש ממש. דזהו מה שאנו רואים ומרגישים במוחש, שהאדם מרגיש עצמו שהוא חי, הנה זהו מהחיות הכללי שמחי' את כל הגוף בכללו. **והב' – הם הכוחות פרטים** faculties שמתלבשים בכל אבר organ בפרט, כמו כח השכל במוח שבראש, וכח הראי' בעין, וכח השמיעה באוזן, וכח ההילוך ברגל, וכן הוא בכל כח שמתלבש באבר פרטי שהאבר הוא כלי אל הכח.

דוגמא לדבר מענין השמחה: מתי היא הראי' שהיא חדרה **בכל מציאותו** כשהוא גם רוקד עם הרגלים. ועד"ז להבדיל צער.

ולכן רואים שהבעל שמחה מפזר וכו'.

דהיינו ש"חיות" הוא **האדם עצמו** ולא פרט בהאדם.

"Life" is the person himself, without any "restrictions"

ועד"ז בנוגע לתורה, שהיא ה"חיות" שלנו:

12. נצבים ל, כ: כי הוא חיך ואורך ימך...

13. תפילת ערבית: ונשמח בדברי תורתך ומצוותיך לעולם ועד כי הם חיינו ואורך ימינו ובהם נהגה יומם ולילה.

מהו הפירוש שהתורה היא "חיינו"?

14. לקוטי שיחות כאן ס"ד: ומזה יובן גם בנוגע לזה שהתורה היא חיינו – שהגילוי והביטוי the evidence של זה שהתורה היא חיותו וכל מהותו של האדם, היא כאשר התורה פועלת ומשפיעה לא רק על עניני נשמתו, ענינים רוחניים ונעלים, אלא גם בענינים גופניים ובכל עניניו הגשמיים השייכים אליו:

אם השכר על לימוד התורה לשמה הי' רק שיזכה למעלות רוחניים וענינים נעלים [כדלעיל מס' 7 מהמשנה], אין כאן ביטוי שלם שהתורה היא כל מציאותו, כי השכר הוא כמו תוצאה טבעית natural effect, natural outcome מעסק התורה שלו [פעולה ברוחניות] שלכן הוא שכר רוחני תמורת עבודתו הרוחנית. אבל כאשר נשפעים לו **טובות גשמיות** בגלל עבודתו ה**רוחנית** בתורה ומצוות - ... אזי נראה וניכר שתורה ומצוות אינם רק לימוד ועשי' הנוספים על מציאותו... אלא התורה היא

כל מהותו וחיותו, ולכן העסק בה מביא טובה ותועלת **בכל** עניו, גם בענינים **גשמיים** דעוה"ז.

וסיבת הדבר שהתורה היא חיותו ומהותו של האדם הוא – לפי שאורייתא וקוב"ה כולא חד [תניא פרק ד מהזוהר שנכתב ע"י רשב"י] ולכן, כשם שהקב"ה הוא אמיתית המציאות, absolute real being, ש"מאמיתת המצאו נמצאו כל הנמצאים" Primary Being who brought into being all existence [רמב"ם בתחילתו], שממנו באו כל המעלות all benefits and values וסוגי השלימות שבכל הבריאה כולה, עד"ז הוא בנוגע לתורה, שהיא מביאה טוב ותועלת בכל הנמצאים כולם, כל סוגי תועלת, הן רוחניות והן גשמיות. ועפ"ז נמצא, שאדרבה, דוקא מהענין דשכר גשמי מודגש שהתורה היא באופן של " בחוקותי" – מלשון חקיקה, שהתורה חקוקה בו, עד שנעשה מציאותו ממש.

* * *

עכשיו נוכל להבין למה בג"ע, או כשמשיח יבוא, הכל צץ מיד!

ועפ"ז גם יובן מהי השייכות של כל הנ"ל **לפרשת בחוקותי**:

וגם, היות ואנחנו עומדים בסמיכות לל"ג בעומר, נלמד קצת יותר בעומק ואז יצא **הרייכקייט** שבדבר: ובפרט **המעשה בפועל**:

בחוקותי הוא, כנ"ל מלשון חקיקה. מה זה חקיקה?

סיפור אדמו"ר הריי"צ וה"מרכז שליחות" -

בדרך כלל מדברים אודות החילוק בין כתיבה לחקיקה. עכשיו נדבר משהו יותר עמוק

נלמד קצת ע"ב:

15. ספר המאמרים תרע"ב ח"א ע' תק: וכידוע דבאותיות החקיקה גופא יש ב' מדריגות, **הא'** – כמו אותיות החקוקים על האבן טובה, דעם היות שאינם דבר נוסף הרי הם משחירים על כל פנים על האבן טובה, דהיינו שהן בבחינת מציאות דבר המעלים כו'. **והב'** – כמו אותיות החקוקים מעבר לעבר שאינם בבחי' מציאות כלל כו'...

16. סיום בלקו"ש כאן: ע"פ הנ"ל מבואר גם הקשר דהייעודים הגשמיים שבפסוקים ומאמרי רז"ל בנוגע לעתיד לבא, וכמו מאמרים הנ"ל "בו ביום שהוא נטוע בו ביום עושה פירות" "עתידה ארץ ישראל שתוציא

גלוסקאות וכלי מילת" וכיו"ב – כי דוקא זה מורה על שלימות מצב בני ישראל בלימוד התורה וקיום המצוות שלהם:

17. זה שבזמן דעתה באים עניני האדם באופן של טירחא ויגיעה, ועובר זמן רב עד שמוציאים פירות, הן בעשבים והן בפירות האילן, אינו רק בסיבת חטא עץ הדעת שירד מצב העולם, "ארורה האדמה בעבוריך, בעצבון תאכלנה... בזעת אפיך תאכל לחם גו", אלא לפי שעניני גשמיות העולם אינם "כלים" כביכול להשפעת הקב"ה. והיינו שגם אדם הלומד תורה ומקיים מצוות כדבעי, ונשפע לו כל טוב גם בצרכיו הגשמיים, אין זה בא תיכף ומיד, כי דבריו הגשמיים אינם מיוחדים עם שרשם ברוחניות, השפעת ה'.

בגן עדן – ה' ויאמר אלקים יהי אור – ויהי אור! מיד. ועד"ז בצמחים, תדשא הארץ וכו' ה' מיד! כי לא היו "מסכים",

[וזוהו ענין הגלות בכלל – שה' הוא **בהעלם** there are cover-ups]

אפי' כשעושים מצוה לא רואים ה"קשר".

18. וזהו החידוש שיהי' לעתיד לבוא בימות המשיח, שלא יהי' הפסק בין הפעולה והצמיחה בגשמיות, לפי שלעתיד יהיו הדברים הגשמים בהתאחדות עם שרשם ומקורם - דבר הוי'.

19. וחילוק זה בין העבודה באופן של חקיקה והתאחדות בזמן הזה והחידוש שיהי' לעת"ל מובן ע"פ משל מהחילוק בין חקיקה **על גבי** האבן וחקיקה שהיא מעבר לעבר. וכמבואר חילוקם (בהמשך ע"ב ועוד) דאותיות החקיקה עד"מ באבן טוב אף שהאותיות הם מיני' ובי' דהאבן, מ"מ, כיון שאותיות אלו יש להם מקום אחיזה בהאבן יש להם דמיון ושייכות לאותיות הכתיבה, שגם הם מעלימים קצת, הם משחירין ה"טוהר" של האבן טוב, ואילו אותיות החקוקות מעבר אל עבר (כמו האותיות שבלוחות) אין להם מקום אחיזה ומובדלות לגמרי מאותיות הכתיבה.

20. וכן הוא בנמשל: כאשר איזה דבר חקוק בהאדם דוגמת אותיות החקיקה באבן טוב, היינו שחקוק וחודר **בתוכו** (לא כאותיות הכתיבה שהן על הקלף) אבל אינו חודר לתוך העצם שלו ממש, הרי כשם שאצל האדם אינו העצם שלו ממש, כן הוא גם בהתוצאה מזה, שאינה

באופן שחודר עד לכל דבריו החיצוניים שלו; אבל כאשר התורה ומצוות נחקקים בהאדם מעבר אל עבר, שזהו כל העצם שלו, הרי זה חודר ופועל מעבר אל עבר, בכל כוחותיו ועניניו עד **בכל** הדברים שבעולם, ולכן נראה ונגלה גם בגשמיות העולם שאין הפסק בין פעולת האדם והפירות הצומחים, שההשפעה של הקב"ה נשפעת תיכף ומיד ממש בלי הפסק כלל.

21. וענין זה יהי' בגילוי לעת"ל שאז תהי' בגלוי החקיקה שבלוחות, כמ"ש "חרות על הלוחות" וארז"ל אל תקרי חרות אלא חירות, חירות ממלאך המות כו', שחירות זו תהי' לעת"ל בגאולה האמיתית והשלימה על ידי משיח צדקנו במהרה בימינו ממש.

In one line: Hashem is not telling us about the **rewards** – Rather, Hashem is **describing** what the world will look like when Moshiacj comes, that (not like in the time of golus) G-Dliness will be visible ALL over the world! Not only Humans are going to be involved in G-dliness, the whole world will be VISIBLE how they are part of Elokus!!

ועכשיו יצא ענין נפלא:

22. **ספר המאמרים תרס"ו ע' תפו [תרמ]:** נשמות ישראל.... שרשם... מבחי' המחשבה, ... דהיינו בחינת אותיות החקיקה, ובחי' חקיקה מעבר לעבר, שאין האותיות מהות בפני עצמם מן האור וכו', והיינו ששרשם... עד בחי' העלם העצמי דאין סוף, דהוא ושמו אחד ממש כו'...

ועל פי זה יובן למה הרבי הוא זה שהתחיל מבצעים כי הוא ראה בכל יהודי א שטיק אלקות.

ועד"ז מה שהרבי אמר כל הזמן לבדוק מזוזות ותפילין להראות שהגשמיות והרוחניות הם דבר א'. ובזה הוא נתן לנו ה"טועמי" להזמן של משיח.

וזוהי ההכנה הפשוטה לזמן של משיח.